

สารน่ารู้-กฎหมาย

นายพิษณุ ผาสุกมโน เรียบเรียง

เรื่อง การเข้าพักโรงแรมควรจะรู้กฎหมายเกี่ยวกับกรณีของหายอย่างไร

ส่วนใหญ่ตามโรงแรมต่าง ๆ มักจะมีการติดป้ายประกาศของโรงแรมมีข้อความว่า “โรงแรมไม่รับผิดชอบในกรณีเกิดความสูญหาย เสียหายต่อทรัพย์สินของผู้มาใช้บริการ” หรืออาจจะทำเป็นข้อความไว้ตอนท้ายของบันทึกเข้าพัก ยกเว้นความรับผิดชอบของโรงแรมไว้ จึงมีคำถามว่า จะมีผลต่อการเข้าพักอย่างไร หากปรากฏว่าทรัพย์สินที่นำติดตัวมาของผู้เข้าพักเกิดความสูญหายหรือเสียหาย โรงแรมจะต้องรับผิดชอบหรือไม่

กรณีตัวอย่าง นายสรยุทธ ขับรถยนต์ของตนเองไปต่างจังหวัด เข้าพักที่โรงแรมแห่งหนึ่ง แล้วจอดรถไว้ที่บริเวณลานจอดรถของโรงแรมซึ่งติดป้ายประกาศของโรงแรมมีข้อความว่า “โรงแรมไม่รับผิดชอบในกรณีเกิดความสูญหาย เสียหายต่อทรัพย์สินของผู้มาใช้บริการ” นายสรยุทธ อ่านข้อความดังกล่าวแล้วได้ล็อกประตูและเข้าติดต่อขอพักที่ประชาสัมพันธ์โรงแรม

ขณะกรอกเอกสารเข้าพัก นายสรยุทธ ได้อ่านข้อความในเอกสารแล้ว เห็นว่ามีข้อความตอนท้ายเขียนอีกว่า “โรงแรม ไม่รับผิดชอบในกรณีเกิดความสูญหาย เสียหายต่อทรัพย์สินของผู้มาใช้บริการ” แต่ก็ได้ลงชื่อในเอกสารเข้าพัก

เมื่อถึงห้องพัก ก็มีข้อความปิดไว้ที่ประตูว่า “โรงแรม ไม่รับผิดชอบในกรณีเกิดความสูญหาย เสียหายต่อทรัพย์สินของผู้มาใช้บริการ” อีกด้วย นายสรยุทธ ก็ได้อ่านข้อความดังกล่าวเช่นกัน แล้วล็อกประตู หน้าต่าง ห้องพัก เข้านอน

เช้าวันรุ่งขึ้น นายสรยุทธ ตื่นนอนพบว่า เครื่องคอมพิวเตอร์แบบพกพา ๑ เครื่อง โทรศัพท์มือถือ ๑ เครื่อง กล้องถ่ายรูป ๑ ตัว เงินสด ๒๐,๐๐๐ บาท ทองแท่งหนัก ๒ บาท แหวนเพชร ๑ วง ที่นำติดตัวมาเก็บไว้ในห้องพักสูญหายไป และรถยนต์ที่ขีบบมาก็หายไปด้วยโดยไม่ทราบว่าใครเอาไป

นายสรยุทธ รีบแจ้งให้ผู้จัดการของโรงแรมทราบทันที

โรงแรมมักจะตอบว่า ผู้มาใช้บริการ ไม่ได้ฝากของ

มีค่าไว้แก่โรงแรม และไม่ได้บอกราคาแห่งของนั้นชัดเจน และมีข้อความยกเว้นความรับผิดชอบไว้แล้ว หากจะต้องรับผิดชอบจริง ๆ ก็ขอรับผิดชอบเพียง ๕,๐๐๐ บาท ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้สูงสุดเท่านั้น

ท่านคิดว่ากรณีเช่นนี้ นายสรยุทธจะมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายได้หรือไม่ เพียงใด

เห็นว่า การเข้าพักอาศัยในโรงแรม มีกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บัญญัติไว้เป็นพิเศษสำหรับเรื่องนี้ไว้โดยเฉพาะ โดยบัญญัติไว้ในบรรพ ๓ เอกเทศสัญญา ลักษณะ ๑๐ ฝากทรัพย์สิน หมวด ๓ วิธีเฉพาะสำหรับเจ้าสำนักโรงแรม มาตรา ๖๗๔ - ๖๗๙ มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

กรณีรถยนต์ ที่นายสรยุทธ นำไปจอดที่บริเวณลานจอดรถของโรงแรมแล้วรถยนต์ดังกล่าวสูญหายไปโดยได้ล็อกประตูรถยนต์แล้วยอมถือว่ามิได้ประมาทเลินเล่อ เจ้าของโรงแรม **ต้องรับผิดชอบ** เพื่อความสูญหายของรถยนต์ดังกล่าว แม้ว่าบริเวณลานจอดรถดังกล่าวมีป้ายประกาศของโรงแรมมีข้อความว่า “โรงแรม ไม่รับผิดชอบในกรณีเกิดความสูญหาย เสียหายต่อทรัพย์สินของผู้มาใช้บริการ” ก็ตาม และแม้ว่านายสรยุทธ อ่านข้อความดังกล่าวแล้ว **ก็ถือว่าไม่ได้ว่า** นายสรยุทธได้ตกลงด้วย **ชัดแจ้ง** ในการยกเว้นความผิดนั้น (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๓๗๐/๒๕๒๖ และ ๗๗๙๐/๒๕๔๔) แม้จะทำเป็นข้อความไว้ตอนท้ายของบันทึกเข้าพักยกเว้นไว้ ก็เป็น **ไม่ชัด** (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๐๐๕/๒๕๔๐)

รถยนต์แม้จะมีราคาค่อนข้างสูง แต่ก็ยังเป็นเพียงทรัพย์สินธรรมดาทั่ว ๆ ไป ไม่ได้มีลักษณะเป็นของมีค่า นายสรยุทธจึงไม่ต้องแจ้งให้เจ้าของโรงแรมทราบว่าได้นำรถยนต์มาจอดในโรงแรมและบอกราคารถยนต์ไว้ เจ้าของโรงแรมจะจำกัดความรับผิดชอบในความสูญหายของรถยนต์เพียง ๕,๐๐๐ บาท ไม่ได้ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๗๙๐/๒๕๔๔ และ ๘๐๑๐/๒๕๔๘) ทั้งหลังเกิดเหตุ นายสรยุทธได้แจ้งเรื่องที่เกิดขึ้นให้ผู้จัดการโรงแรมทราบทันที ถือได้ว่านายสรยุทธได้แจ้งเหตุรถยนต์หายต่อเจ้าของโรงแรมทันทีแล้ว

เจ้าของโรงแรมจึงต้องรับผิดชอบชำระราคารถยนต์ให้แก่ นายสรยุทธ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๓๒๒/๒๕๓๗ และ ๕๐๐๕/๒๕๔๐)

กรณี เครื่องคอมพิวเตอร์แบบพกพา ๑ เครื่อง โทรศัพท์มือถือ ๑ เครื่อง กล้องถ่ายรูป ๑ ตัว เงินสด ๒๐,๐๐๐ บาท ทองแท่งหนัก ๒ บาท แหวนเพชร ๑ วง เป็นทรัพย์สินที่นายสรยุทธได้พามาแล้วสูญหายไปจากห้องพักของโรงแรม เจ้าของโรงแรมจึง **ต้องรับผิดชอบ** เพื่อความสูญหายอันเกิดแก่ทรัพย์สินดังกล่าว **โดยแยกพิจารณาเป็น ๒ กรณี**

๑. เงินสด ๒๐,๐๐๐ บาท ทองแท่งหนัก ๒ บาท แหวนเพชร ๑ วง เป็นของมีค่า ให้จำกัดความรับผิดชอบใช้ได้เพียง ๕,๐๐๐ บาท เว้นแต่จะได้นำฝากไว้แก่เจ้าของโรงแรมและได้บอกราคาไว้ชัดเจน เมื่อปรากฏว่านายสรยุทธไม่ได้ฝากไว้แก่เจ้าของโรงแรม ดังนั้น เจ้าของโรงแรมจึงไม่ต้องรับผิดชอบแก่นายสรยุทธเป็นเงิน **เพียง ๕,๐๐๐ บาท** เท่านั้น (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๙๒๘๔/๒๕๔๔ และ ๑๓๗๐/๒๕๒๖)

๒. ส่วนเครื่องคอมพิวเตอร์แบบพกพา ๑ เครื่อง โทรศัพท์มือถือ ๑ เครื่อง กล้องถ่ายรูป ๑ ตัว แม้จะมีราคามาก แต่ก็ไม่ได้มีคุณค่าอันมีลักษณะพิเศษทำนองเดียวกับเงินทองตรา จึงไม่ใช่ของมีค่าอื่น ๆ ดังนั้น เจ้าของโรงแรมจึงต้องรับผิดชอบใช้ราคา **เต็มจำนวน** (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๙๒๘๔/๒๕๔๔)

